

РЕШЕНИЕ

№ 1377

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8135** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.118, ал.3 от КСО.

Производството е образувано по жалба на „СЪНДАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Д. И., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-610/15.08.2022г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на Д. Д. И., в качеството ѝ на управител на „СЪНДАН“ ЕООД и е потвърдено разпореждане № РЖ-5-21-01141734/03.06.2022г. на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредило да се внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01117764/21.04.2022г. в размер на 7229.83лв., от които главница - 6357.28 лв. и лихва – 872.55 лв.

В жалбата се твърди, че същото е незаконосъобразно, неправилно постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че договора за управление не е прекратен и съответно поражда свързаните с него правни последици и съответно ползваните в периода болнични листове попадат и в осигурителния стаж на управителя на дружеството. Излагат се съображения, че в периода на временна нетрудоспособност не е възможно да се престира трудова дейност. Оспорват се изводите, че е налице прекъсване в осигуряването на управителя. Твърди се, че обжалваното решение не съдържа достатъчно мотиви, за преценка на материалната му законосъобразност. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован,

чрез упълномощения му процесуален представител адв. Т., не се явява и не се представлява. Не излага становище по жалбата.

Ответникът се представлява по делото от юрк. В., редовно упълномощена, която оспорва жалбата. Иска от съда присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не се представлява по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че с Разпореждане № РЖ-5-21-01141734/03.06.2022г., на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО, е разпредено да се внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01117764/21.04.2022г.- главница 6357.58лв. и лихви 872.55лв. С жалба вх. № 1012-21-922 от 24.06.2022г. на „СЪНДАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Д. И..

По производството е установено, че едноличният собственик на капитала на „СЪНДАН“ ЕООД - М. Н. И. е сключила договор за управление и контрол с Д. Д. И., ЕГН [ЕГН] на 01.12.2016г., вписан в ТР на 05.12.2016г., както и че с допълнително споразумение към договора от 01.01.2019г. е определено възнаграждение в размер на 1 006.00 лв. на управителя.

С декларация вх. № 1031-21-425#1/09.03.2022г., управителят на „СЪНДАН“ ЕООД Д. Д. И. е декларира: „през 2021г. „Съндан“ ЕООД не е извършвало търговска дейност. Прекратена е дейността през 2019г., когато управлявах обект, но поради липса на персонал дейността беше прекратена. Възнагражденията на персонала са изплатени. От 2019г. няма наети лица по трудово правоотношение. През последните години, не сме упражнявали дейност.“.

Съгласно предоставената от управителя декларация и от счетоводните документи е било установява, че за отчетната 2021г. дружеството не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. От представените касови месечни отчети за 2020г. е установява, че са нулеви, т.е. няма реализирани приходи от дейността.

Видно от удостоверение с изх. № 17759-2021/13.07.2021г. от О. за закрыта банкова сметка на дружеството на 08.11.2019г., както и фактура от доставчик „Дейзи сервиз“ ООД за временна дерегистрация на касов апарат на „Съндан“ ЕООД.

Представен е бил и договор за сътрудничество и съвместна дейност от 26.11.2018г. с „Камас Билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за експлоатацията на салон за фризьорство и козметика, находящ се в [населено място], на [улица], вх. Б, както и фактури и кредитни известия за 2019г., като видно от представените към възражението допълнителни доказателства, договорът е прекратен едностранно през месец октомври 2019г. от страна на „Камас Билд“ ЕООД.

В отчета за приходите и разходите за 2020г., подаден за вписване в ТР с рег. № 20210929174312, за който е отразено „обработка се“, са отразени само разходи без приходи. Разходите са в общ размер на 11 000.00 лв., от които начислени възнаграждения на персонала и осигурителни вноски в размер на 10 000.00 лв., като същите са за възнаграждения и осигурителни вноски за управителя.

На основание чл. 107 от КСО и Заповед № ЗР-5-21-01035407/17.11.2021г. и Заповед № СЗ-5-21-01116440/05.04.2022г. на ръководителя на ТП на НОИ - С. град е извършена частична финансова ревизия по разходите на ДОО на „СЪНДАН“ ЕООД.

Съставен е ревизионен акт за начет № РА-5-21-01117765/21.04.2022 г. с приложен Анализ към него за причинените щети на ДОО от неправилно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, в нарушение на чл. 40. ал. 1 от КСО във връзка с чл. 10, ал. 1 и 2 от КСО и §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, поради некоректно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2020г. до 12.08.2021г. и некоректно декларираните данни с приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО към издадените болнични листове за временна неработоспособност за Д. Д. И. за периода от 01.01.2020г. до 30.06.2021г. в него контролния орган е описал номерата на болничните листове, по които неоснователно са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност на Д. Д. И., както и датите на ведомостите с които те са изплатени по декларираната от лицето банкова сметка. Същият е връчен лично на управителя на дружеството на 21.04.2022г.

Срещу Р. е подадено Възражение вх. № 1054-21-29/27.04.2022г., по което контролния орган, извършил ревизията е издал Мотивирано заключение по чл. 110, ал. 2 от КСО, с което не са уважени направените възражения и е направено предложение да се издаде разпореждане по чл. 110, ал. 3 от КСО. Било е издадено Разпореждане № РЖ-5-21-01141734/03.06.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумата по установения начет за внасяне на установения начет за причинени щети на ДОО в размер на 7229,83лв., от които главница - 6357.28 лв. и лихва – 872.55 лв.

В хода на административното производство пред директора на ТП на НОИ- С. град, с писмо изх. № 1031-21 -425#4/18.07.2022г. е изискана информация от ТД на НАП - С. град относно извършвана дейност от дружеството за спорния период.

В отговор е било получено писмо вх. № 1031-21-425#5/04.08.2022г. от ТД на Н.- офис „И.“, с което са представени заверени копия на документи за „СЪНДАН“ ЕООД, а именно: Годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016г., 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г., като е посочено, че за 2021г. няма подадена декларация; Справка за периода от 2019г. до 2021г.; Справка за регистрирани фискални устройства на ЕИК; Справка за задължения на осигурител по Декларация обр. 6 /Заявление (актуално състояние) за периода на задължението от 12/2016г. до 7/2022г.; 3 броя Заявления за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставени от НАП с КЕП на упълномощено лице, подавани през 2017г., 2018г. и 2019г.; Справка за общите задължения: данни за регистриран един електронен касов апарат, респективно има и данни за регистрирани обороти по месеци само за 2019г. и др.; посочено е, че дружеството има изискуеми задължения в общ размер на 28 148.75 лв., за събирането на които е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018г.; няма данни за действащи банкови сметки на дружеството в периода от 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

След получаване на посочените документи директора на ТП на НОИ- С. град е достигнал до извода, че безспорно се потвърждава извода на контролния орган на ТП на НОИ -С. град, че „СЪНДАН“ ЕООД не е имало никакви приходи от осъществявана търговска дейност за финансовите 2020г. и 2021г. Видно от ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019г. е деклариран отрицателен финансов резултат (счетоводна загуба), а за 2020г. не е имало каквито и да са приходи, като е деклариран размер 0.00 лв. и разходи в размер на 10674.94 лв., респ. отрицателен финансов резултат за годината. От приложената месечна справка предоставена от информационната система на НАП за 2020г. и 2021г., се потвърждава информацията за липсата на приходи.

Прието е, че осигурителят неоснователно е подавал данни в Р. за съществуващо осигурително правоотношение по договор за управление и контрол през 2020г. и 2021г., въпреки че няма данни за извършвана дейност от дружеството. Също така, че по данни на НАП през 2020г. и 2021г. същото не е имало приходи, та да се изплаща в действителност възнаграждение на управителя Д. И., декларирано като осигурителен доход.

Съобразена е разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, според която осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са месени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. По смисъла на ал. 2 от същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена. Както и легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, според който „осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Обсъдени са възраженията на жалбоподателя, че за управителите на търговски дружества е достатъчно да им бъде определено възнаграждение, за да възникне осигуряване, е неоснователно и необосновано предвид цитираната императивна разпоредба на чл.10, ал.1 от КСО, която определя, че за да възникне, респ. и да съществува осигурително правоотношение е необходимо лицето да упражнява трудова дейност на някое от основанията, посочени в чл. 4 от КСО, за която се следва възнаграждение. Като е прието, че вписването като управител на търговското дружество и наличието на определено възнаграждение не са единствените, необходими и достатъчни предпоставки, за да се приеме, че е налице осигурително правоотношение, респ. че Д. Д. И. е осигурено лице по смисъла на КСО. Цитираните разпоредби на КСО изискват да бъде доказано и фактическото извършване на дейност по основанията, за което са подадени данни по чл. 5. ал. 4 от КСО. Подаването на данни в Регистъра на осигурените лица също не доказва, че е съществувало осигурително правоотношение. Декларирането от осигурителя е индиция за упражняване на дейност, съответно - задължение за осигуряване, но не доказва релевантния факт, че трудова дейност като управител обективно е било осъществявана. Декларирането не се ползва с презумпция за вярност, а при невярно деклариране подадените данни подлежат на коригиране. Съгласно чл. 141 ал. 1 от Търговския закон управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание.

Прието е било за установено, че за периода от 01.01.2020г. до 12.08.2021г. „СЪНДАН“ ЕООД не е осъществявало дейност, няма наети лица, няма приходи, няма сключени договори с клиенти и доставчици. Следователно управителят няма кого да организира, нито има дейност, която да управлява. Поради тези безспорно установени факти, контролният орган обосновано е приел, че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за посочения период за Д. И. са неоснователно подадени и следва да бъдат заличени, за което са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01117996/21.04.2022 г. Действията на управителя по повод водения съдебният спор с „Камас билд” ЕООД са свързани само с представителството на ЮЛ, а не упражняване на дейност във връзка с търговската/стопанска дейност на дружеството.

Посочено е било, че съгласно НПОПДОО компетентността за преценка на

материалноправните основания за отпускане или отказ на обезщетения от ДОО принадлежи на органа по чл. 40, ал. 3 от КСО, който на основание чл. 5, ал. 6, изр. поел. от КСО, чл. 54к от КСО и чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е длъжен да се съобрази с данните в информационната система на НОИ, болничните листове и удостоверенията към тях, шито към датата на преценката на правото на парично обезщетение по съответните болничен лист са сочели, че Д. И. е била осигурено лице. В производството по изплащане на обезщетения по НПОПДОО ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите не може да извърши последващ контрол на осигурителя, за да установи дали информацията в Р. е коректна, като изплащането на обезщетенията става съобразно декларираните данни. Дали последните съответстват на действителната фактическа обстановка може да бъде осъществено само при последващ контрол, който се извършва по компетентност от органите по чл. 107 от КСО.

Направен е и извода, че с оглед резултата на извършената ревизия по разходите на ДОО се установява, че данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО са неоснователно подадени и следва да бъдат заличени. Именно това е новото обстоятелство, което е основание за ангажиране на отговорността на осигурителя по реда на чл.110, ал.1, т.1 от КСО, тъй като от тези нови данни се установява, че Д. И. не е имала право на обезщетение тъй като не е била осигурено лице към датата на настъпване на риска временна неработоспособност и не е имала право на ПОВИ.

Обсъдено е и възражението, че дейността на дружеството през 2021г. не била прекратена по предвидения в Търговския закон ред и дружеството не е заличено е неоснователно и ирелевантно по спора. Посочено било, че се смесват прекратяването на дружеството като юридическо лице и заличаването му от търговския регистър с неосъществяването прекратяването на търговска дейност от дружеството. Едно търговско дружество може да не извършва дейност за период от време или за съответната финансова година, което обстоятелство подлежи на деклариране в търговския регистър на основание чл. 38, ад.2. б. „а“ от Закона за счетоводството, без да се налага прекратяването му като ЮЛ. Досежно съществуването на осигурителното правоотношение са относими разпоредбите на КСО като условието за упражняване на трудова дейност от управителя може да не е изпълнено независимо от това, че дружеството не е прекратено. Последното е свързано с предприемане на необходимите действия от дружеството за прекратяването му като ЮЛ, каквито могат никога да не бъдат предприети, въпреки липсата на стопанска/търговска дейност.

В заключение е прието, че предвид установената липсата на осъществявана търговска дейност на „СЪНДАН“ ЕООД за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2021г. Д. Д. И. не е отговаряла на изискванията на чл. 10. ал. 1 от КСО за „осигурено лице“ и съответно за нея не са изпълнени изискванията на чл. 40, ал. 1 за право на парично обезщетение за временна неработоспособност за общо заболяване и майчинство към датата на настъпване на временната неработоспособност и на лицето неправомерно е изплатено обезщетение за общо заболяване, тъй като за периода от 01.01.2020г. до 12.08.2021г. за лицето неоснователно са подавани данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за осигурено лице по чл. 4. ал. 1. т. 7 от КСО. Поради което и обезщетенията за временна нетрудоспособност по болнични листове: №Е20198602176 за периода 18.02.2020г. до 27.02.2020г.; №Е20198573835 за периода 28.02.2020г. до 13.03.2020г.; №Е20200711540 за периода 24.04.2020г. до 07.07.2020г.; №Е20201679400 за периода 08.07.2020г. до 15.10.2020г.; №Е20197611412 за периода 27.10.2020г. до 25.11.2020г.;

№Е20201679589 за периода 26.11.2020г. до 25.12.2020г.; №Е20203155098 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20203155210 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20203155558 за периода 08.03.2021г. до 06.04.2021г.; №Е20203155098 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20210291005 за периода 16.04.2021г. до 29.04.2021г.; №Е20211126295 за периода 10.05.2021г. до 08.06.2021г. и №Е20211120667 за периода 09.06.2021г. до 14.06.2021г. – са неправомерно изплатени.

Посочено е, че съгласно чл. 54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишния възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ат. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет.

Направен е и извод, че в резултат на декларираните данни от осигурителя „СЪНДАН“ ЕООД на Д. Д. И. неправомерно са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност.

Посочено е, че причинената щета се изразява в реално намаляване имуществото на ДОО поради извършените плащания от фонд "Общо заболяване и майчинство" на ДОО на Д. И. за обезщетения за временна неработоспособност. Безспорно е установено че такива плащания са били извършвани за продължителни периоди от време през 2020г. и 2021г. респективно - ДОО е било оцетено като нанесената реална щета на бюджета на ДОО е определена с Р. № РА-5-21-01117765/21.04.2022г. в размер на общо 7 229.83 лв., от които 6357.28 лв. главница и 872.55 лв. лихва, за събирането на която е издадено Разпореждане № РЖ - 5-21-01141734 от 03.06.2022г. на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО.

Прието е, че са налице всички предпоставки по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, поради което имуществената отговорност на осигурителя е била правилно и законосъобразно ангажирана със съставянето на Р. и издаването на разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите.

В хода на съдебното производство е било направено искане за спиране на делото до решаване на преюдициален въпрос, касателно решаване на спора за законосъобразност на Решение № 1040-21-432/08.06.2022г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01117996/21.04.2022г. издадени от старши инспектор по осигуряването в Дирекция „К.“ при ТП на НОИ- С.- град- Р. И., с което е разпредено заличаване на подадени данни по чл.5. ал.4 от КСО за Д. Д. И., ЕГН [ЕГН]. За същото е било водено адм.дело 5930/2022г. по описа на АССГ.

Искането за спиране е било уважено и настоящото производство е било

спряно до влизане в сила на решението.

След постановяване на цитираното решение, настоящото производство е било възобновено.

С решение № 6197 от 26.10.2022г. на АССГ, 71 състав, потвърдено с решение №12804 от 20.12.2023г. по адм. дело № 2765/2023г. на Шесто отделение на ВАС, е прието, че оспорените задължителни предписания са законосъобразни.

Предмет на посочения спор е било дали правомерно са били подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за Д. Д. И. за периода 01.01.2020г. до 12.08.2021г., за да може да се приеме, че същата е осигурено лице по смисъла на КСО. И двете съдебни инстанции са приели, че фигуриращите към него момент данни по чл.5, ал.4 от КСО за Д. Д. И. в процесния период са подадени в нарушение и не съответстват на действителната фактическа обстановка. В тази връзка е било установено, че подадените от „СЪНДАН“ ЕООД данни по чл.5, ал.4 от КСО за Д. Д. И. за периода 01.01.2020г. до 12.08.2021г. са некоректно подадени и следва да бъдат коригирани при спазване на задължителните предписания, дадени от контролния орган на ТП на НОИ- С. град. Прието е също така, че не е доказано по делото, че управителя на дружеството- Д. Д. И. да е упражнявала дейност по договора за управление и контрол в периода 01.01.2020г. до 12.08.2021г., то и правилен е извода за липса на осигурителни правоотношения.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е цитираното решение Решение № 1040-21-610/15.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град. Същото е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С. град - чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

Предвид всичко изложено, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Не се споделят твърденията в жалбата, че оспореният акт не е надлежно мотивиран. В същият са изложени аргументи за наличието на установените по административното производство факти, доказателствата от които са установени и правните им квалификации. Отговорено е и на съществените, свързани със спора възражения, като изложените доводи се споделят и от настоящия съдебен състав, тъй като същите отговарят както на установените фактически положения, така и на приложимата нормативна уредба.

В тази връзка следва да се посочи, че видно от разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо трудово възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болести безработица по този кодекс са управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни подразделения или на други юридически лица. Съгласно чл. 21 от ТЗ -търговският управител /прокуриснт/ е ФЛ натоварено и упълномощено от търговец да управлява предприятието му срещу възнаграждение. Упълномощаването на прокуриста /прокура/ трябва да бъде извършено писмено в договор, с нотариално заверени подписи и да се заяви от търговеца за вписване в търговския регистър, заедно с образец от подписа.

Съгласно чл. 10 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. „Осигурено лице” е физическо лице, което извършва

трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Същевременно обаче, както беше посочено с влязло в сила решение е било установено, че по отношение на Д. Д. И.- не се установява наличие на осигурително правоотношение в периода 01.01.2020г. до 12.08.2021г., поради липса на упражнявана дейност по договора за управление и контрол със „СЪНДАН“ ЕООД. В тази връзка е било установено, че подадените от „СЪНДАН“ ЕООД данни по чл.5, ал.4 от КСО за Д. Д. И. за периода 01.01.2020г. до 12.08.2021г. са некоректно подадени и следва да бъдат коригирани при спазване на задължителните предписания, дадени от контролния орган на ТП на НОИ- С. град.

Тези обстоятелства сочат, че изплатените обезщетения за временна нетрудоспособност по болнични листове: №Е20198602176 за периода 18.02.2020г. до 27.02.2020г.; №Е20198573835 за периода 28.02.2020г. до 13.03.2020г.; №Е20200711540 за периода 24.04.2020г. до 07.07.2020г.; №Е20201679400 за периода 08.07.2020г. до 15.10.2020г.; №Е20197611412 за периода 27.10.2020г. до 25.11.2020г.; №Е20201679589 за периода 26.11.2020г. до 25.12.2020г.; №Е20203155098 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20203155210 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20203155558 за периода 08.03.2021г. до 06.04.2021г.; №Е20203155098 за периода 12.01.2021г. до 26.01.2021г.; №Е20210291005 за периода 16.04.2021г. до 29.04.2021г.; №Е20211126295 за периода 10.05.2021г. до 08.06.2021г. и №Е20211120667 за периода 09.06.2021г. до 14.06.2021г.- са изплатени в нарушение на чл.40, ал.1 от КСО, тъй като лицето не е било осигурено към датата на настъпване на съответния риск и съответно е нямало право на тези обезщетения.

Това води и до извода, че предвид некоректно подадените данни от „СЪНДАН“ ЕООД, на Д. Д. И. неправомерно са изплатени парични обезщетения за временна нетрудоспособност. Установява се и пряко причинена от това щета, която се е изразила в намаляване имуществото на ДОО поради извършените плащания от фонд "Общо заболяване и майчинство" на ДОО на Д. Д. И. за обезщетения за временна неработоспособност. Безспорно е установено че такива плащания са били извършвани за продължителни периоди от време през 2020г. и 2021г. респективно - ДОО е било оцетено като нанесената реална щета на бюджета на ДОО е определена с Р. № РА-5-21-01117765/21.04.2022г. в размер на общо 7 229.83 лв., от които 6357.28 лв. главница и 872.55 лв. лихва, за събирането на която е издадено Разпореждане № РЖ - 5-21-01141734 от 03.06.2022г. на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО.

Поради гореизложеното се установява, че са налични всички предпоставки на чл.110, ал.1, т.1 от КСО, а имуществената отговорност на „СЪНДАН“ ЕООД е законосъобразно установена и ангажирана.

Ето защо Решение № 1040-21-610/15.08.2022г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на Д. Д. И., в качеството ѝ на управител на „СЪНДАН“ ЕООД и е потвърдено разпореждане № РЖ-5-21-01141734/03.06.2022г. на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредило да се внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01117764/21.04.2022г. в размер на 7229.83лв., от които главница - 6357.28 лв. и лихва – 872.55 лв. се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено. С оглед на гореизложеното жалбата се явява неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото-жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 79 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СЪНДАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Д. И., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-610/15.08.2022г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на Д. Д. И., в качеството ѝ на управител на „СЪНДАН“ ЕООД и е потвърдено разпореждане № РЖ-5-21-01141734/03.06.2022г. на длъжностното лице на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредило да се внесе сумата по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01117764/21.04.2022г. в размер на 7229.83лв., от които главница - 6357.28 лв. и лихва – 872.55 лв.

ОСЪЖДА „СЪНДАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на НОИ-ТП С. град, сумата от 100/ сто/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: